

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1081: Liên Trái Nghịch Với Tánh Không Tịch

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 094)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Liên trái nghịch với Tánh Không Tịch】

Người học Phật chúng ta chỉ có một phương hướng, một mục tiêu duy nhất: Minh tâm kiến tánh. Niệm Phật vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc để làm gì? Cũng vẫn là vì để minh tâm kiến tánh. Ở thế gian này của chúng ta, hoàn cảnh không tốt, chướng duyên quá nhiều, muốn minh tâm kiến tánh thật chẳng dễ dàng. Chúng ta cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc chẳng vì điều gì khác, mà chỉ là muốn đổi một hoàn cảnh, vì nơi đó không hề có chướng ngại.

Mười phương cõi nước chư Phật, chư Phật đều có cõi Tịnh độ. Không thể nói cõi Tịnh độ của chư Phật không tốt. Cõi Tịnh độ của chư Phật chướng ngại ít, chứ không phải là hoàn toàn không có chướng ngại; chỉ là chướng ngại ít hơn so với cõi Ta-bà của chúng ta, tốt hơn một chút mà thôi. Thế giới Tây Phương thì hoàn toàn không có chướng ngại. Nếu bàn về hoàn cảnh tu hành, thế giới Tây Phương là đệ nhất trong tất cả mười phương cõi nước chư Phật. Giả như không bàn về việc tu hành, mà bàn về sự trang nghiêm, bàn về Y báo và Chánh báo trang nghiêm, bàn về sự tốt lành, thì có rất nhiều thế giới chư Phật vượt xa thế giới Tây Phương Cực Lạc. Điều này là do chính Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã nói với chúng ta trong kinh, vượt xa thế giới Cực Lạc rất nhiều! Thế nhưng, nếu bàn về hoàn cảnh để tu hành, thì không một thế giới nào có thể sánh bằng với thế giới Cực Lạc. Đây cũng chính là lý do vì sao Thế Tôn dạy chúng ta lựa chọn thế giới Tây Phương, vì sao Ngài dạy chúng ta niệm Phật cầu sanh về Tịnh độ của Đức Phật A Di Đà. Đạo lý chính là ở chỗ này.

Đây chính là [hễ] có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thì liên trái nghịch với Tánh đức. Tánh Không tịch chính là tâm thanh tịnh. Tâm của quý vị không thanh tịnh, quý vị có sự phân biệt, tâm của quý vị không bình đẳng, thì đây

chính là điều mà ngay trong cuộc sống đời thường, đối người, đối sự, đối vật, chúng ta phải luyện tập! Vốn dĩ những người này ta nhìn không thuận mắt, ta phải luyện tập, luyện tập nhìn sao cho thấy thuận mắt. Vốn dĩ có một số người ta nhìn thấy rất hoan hỷ, ta phải luyện tập nhìn họ một cách bình đẳng. Phải nhìn mọi thứ một cách bình đẳng, phải làm cho cái tâm của chính mình khôi phục lại sự thanh tịnh, đây mới là công phu.

Người niệm Phật phải hạ thủ như thế nào? “A Di Đà Phật!” Gặp người mình không hoan hỷ: “A Di Đà Phật, A Di Đà Phật”, cái tâm không hoan hỷ đó liền không còn nữa. Gặp người này sanh tâm hoan hỷ: “A Di Đà Phật, A Di Đà Phật”, cũng đem tâm niệm chuyển về bình đẳng, niệm cho đến mức thanh tịnh.

Phương pháp niệm Phật thật tốt! Quý vị phải biết cách dùng. Biết cách dùng chính là biết dụng công. Không phải nói một ngày niệm mấy vạn câu Phật hiệu, mà hễ nhìn thấy người này vẫn thấy ghét, nhìn thấy việc kia lại rất thích, thì như vậy có tác dụng gì chứ? Như thế là không có tác dụng! Cho nên phải biết cách dùng. Ngay ở chỗ khởi tâm động niệm, một câu “A Di Đà Phật” liền đè bẹp [phiền não] xuống, khôi phục lại sự bình tịnh, đây mới gọi là biết dụng công. Quý vị không biết cách [dụng công], thì sao có thể thấy được Như Lai!